

ગુજરાત રાજ્યને સુધીના પ્રકાશ કી મિસાન "અભિવૃતો રાજ્ય કી 130 મિસાન
માટે ગુજરાત માટેને કો ચોકાણે" કી મિસાન જાતે રાજ્ય કી રહી મિસાન

Shohrat Ki Khwahish (Gujarati)

રોહરત કી ખ્વાહિશ

નૂંદી ૨૫૩૦૧૧૨

શૈક્ષણિક, શાળાએ અછુત સુલાના, આનિબે દા'વતે પ્રસ્તાવી, હારત અલ્લામ મીરાલા અથુ કિશોર

મુહમ્મદ ઇલ્યાસ અતાર કાદિરી રાગી

નાના

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ يَسِّرْ لِلّٰهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

કિતાબ પઠને કી દુઆ

અજ : શૈખે તરીકત, અમીરે અહલે સુન્તત, બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી, હિન્દુ અલ્લામા મૌલાના અબૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી રજવી દીની કિતાબ યા ઈસ્લામી સભક પઠને સે પહોલે જૈલ મેં દી હુઈ દુઆ પઠ લીજિયે જો કુછ પઢેંગે યાદ રહેગા. દુઆ યેહ હૈ :

**اللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشُرْ
عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَالْجَلَلِ وَالْأَكْرَامِ**

તરજમા : એ અલ્લાહ ! હમ પર ઈલ્લો હિક્મત કે દરવાજે ખોલ દે ઔર હમ પર અપની રહમત નાજિલ ફરમા ! એ અજમત ઔર બુગુજી વાલે। (المُسْتَطْرِفُ ج ١ ص ٤، دار الفکر بيروت)

નોટ : અવ્યાલ આખિર એક એક બાર દુરુદ શરીફ પઠ લીજિયે.

તાલિબે ગમે મદીના
વ. બકીય
વ. મિઝિરત
13 શવાલુલ મુકર્મ 1428 ઇ.

શોહરત કી ખાલિશ

યેહ રિસાલા (શોહરત કી ખાલિશ)

શૈખે તરીકત, અમીરે અહલે સુન્તત, બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી હિન્દુ અલ્લામા મૌલાના અબૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી રજવી જિયાઈ ને ઉર્દૂ જબાન મેં તહરીર ફરમાયા હૈ.

મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી) ને ઈસ રિસાલે કો ગુજરાતી રસ્મુલ ખત મેં તરતીબ દે કર પેશ કિયા હૈ ઔર મકતબતુલ મદીના સે શાઅએ કરવાયા હૈ. ઈસ મેં અગર કિસી જગહ કમી બેશી પાંચો તો મજલિસે તરાજિમ કો (બ જરીએ મકતૂબ, ઈ-મેઈલ યા SMS) મુત્લાય ફરમા કર સવાબ કર્માણીયે.

રાબિતા : મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી)

મકતબતુલ મદીના, સિલેક્ટેડ ડાઉસ, અલિફ કી

મસ્કિષ કે સામને, તીન દરવાજા, અહમદાબાદ - 1 ગુજરાત

MO. 98987 32611 • E-mail : hindibook@dawateislamihind.net

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلٰامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ يُسَمِّ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ

યह મજમૂન “આશ્રિકાને રસૂલ કી 130 હિકાયત” કે સફાત 105 તા 133 સે વિયા ગયા હૈ.

શોહરત કી ખવાહિશ

હુએ અત્તાર

| મૌલાએ કરીમ ! જો કોઈ રિસાલા “શોહરત કી ખવાહિશ” કે 29 સફાત
પઠ યા સુન લે, ઉસ કે દિલ સે શોહરત કી ખવાહિશ નિકાલ કર ઉસે ખુલ્ખુસ
વ આણિજી કો પૈકર બના દે ઓર સદા કે ઉસ સે રાજી હો જા એ.

અજ્ઞબ અન્દાજ મેં નફસ કી ગિરિફત

હજરતે સાચ્છિદુના અબૂ મુહમ્મદ મુરતીશ રહ્માનું રહ્માનું રહ્માનું
ફરમાતે હૈનું : “મૈં ને બહુત સે હજ કિયે ઔર ઉન મેં સે અકસર
સફરે હજ કિસી કિસમ કા જાએ રાહ લિયે બિગેર કિયે. ફિર મુજ
પર આશ્કાર (યા'ની જાહિર) હુવા કે યેહ સબ તો મેરે નફસ કા
ધોકા થા કયૂંકે એક મર્તબા મેરી માં ને મુજે પાની કા ઘડા ભર કર
લાને કા હુકમ દિયા તો મેરે નફસ પર ઉન કા હુકમ ગિરાં
(યા'ની બોઝ) ગુજરા, ચુનાન્યે મૈં ને સમજ લિયા કે સફરે હજ મેં
મેરે નફસ ને મેરી મુવાફિકત ફકત અપની લગ્નજત કે લિયે કી
ઔર મુજે ધોકે મેં રખા કયૂંકે અગર મેરા નફસ ફના હો ચુકા
છોતા તો આજ એક હક્કે શરર્દ પૂરા કરના (યા'ની માં કી ઈતાઅત
કરના) ઈસે (યા'ની નફસ કો) બેહદ દુશ્વાર કયૂં મહસૂસ છોતા !”

(الرسالة القشرية، ج 1، ص 139)

હુલ્લે જણ કી લગ્નગત ઇબાદત કી મશક્કત આસાન કર દેતી હૈ

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! દેખા આપ ને ! હમારે

બુજુગાને દીન રહ્મતું કેસી મદની સોચ રખતે ઔર કિસ કદર આજિઝી કે ખૂગાર હોતે હૈં. બા'ઝોં કી આદત હોતી હૈ, કે વોહ આમ લોગોં સે તો જુક જુક કર મિલતે ઔર ઉન કે લિયે બિછ બિછ જાતે હૈં મગર વાલિદૈન, ભાઈ બહનોં ઔર બાળ બચ્ચોં કે સાથ ઉન કા રવાયા જારિહાના, ગૈર અખ્લાકી ઔર બસા અવકાત સખ્ત હિલ આજાર હોતા હૈ. ક્યું ? ઈસ લિયે કે અવામ મેં ઉમ્દા અખ્લાક કા મુઝાહરા મકબૂલિયતે આમ્મા કા બાઈસ બનતા હૈ જબ કે ઘર મેં હુસ્ને સુલૂક કરને સે ઈજ્રાતો શોહરત મિલને કી ખાસ ઉમ્મીદ નહીં હોતી ! ઈસ લિયે યેહ લોગ અવામ મેં ખૂબ મીઠે મીઠે બને રહતે હૈં ! ઈસી તરહ જો ઈસ્લામી ભાઈ બા'જ મુસ્તાહબ કામોં કે લિયે બઢ ચઢ કર કુરબાનિયાં પેશ કરતે મગર ફરાઈજ વ વાજિબાત કી અદાએગી મેં કોતાહીયાં બરતૂતે હૈં મસલન માં બાપ કી ઈતાઅત, બાળ બચ્ચોં કી શરીરાત કે મુતાબિક તરબિયત ઔર ખુદ અપને લિયે ફર્જ ઉલ્લૂમ કે હુસૂલ મેં ગફલત સે કામ લેતે હૈં ઉન કે લિયે ભી ઈસ હિકાયત મેં ઈશ્રત કે નિહાયત અહમ મદની ફૂલ હૈં. હકીકત યેહ હૈ કે જિન નેક કામોં મેં “શોહરત મિલતી ઔર વાહ વાહ ! હોતી હૈ” વોહ હુશવાર હોને કે બા વુજૂદ બ આસાની સર અન્જામ પા જાતે હૈં કંયુંકે હુલ્લે જાહ (યા'ની શોહરત વ ઈજ્રાત કી ચાહત) કે સબબ મિલને વાલી લજ્જાત બડી સે બડી મશક્કત આસાન

કર દેતી હૈ. યાદ રખિયે ! “હુબ્બે જાહ” મેં હલાકત હી હલાકત હૈ. ઈશ્વર કે લિયે દો ફરામીને મુસ્તાફા ﷺ મુલાયા હોં : 《૧》 અલ્લાહ ગુર્જી કી તાઅત (યા'ની ઈબાદત) કો બન્દો કી તરફ સે કી જાને વાલી તા'રીફ કી મહિબત સે મિલાને સે બચતે રહો, કહીં તુમ્હારે આ'માલ બરબાદ ન હો જાઓ. 《૨》 (فِرْدُوسُ الْأَخْبَارِ ૧ ص ૨૨૩ حديث ૧૦૬૭) દો ભૂક ભેડિયે બકરિયોં કે રેવડ મેં ઈતની તબાહી નહીં મચાતે જિતની તબાહી હુબ્બે માલ વ જાહ (યા'ની માલો દૌલત ઔર ઈઝુગત વ શોહરત કી મહિબત) મુસ્લિમાન કે દીન મેં મચાતી હૈ. (તરમ્દી જ ૪ ص ૧૬૬ حديث ૨૨૮૩)

હુબ્બે જાહ કે મુતાલિક અહમ તરીન મદની ફૂલ

“હુબ્બે જાહ” કે તઅલ્લુક સે એહ્યાઉલ ઉલ્લુમ કી જિલ્દ ૩ સર્ફાં ૬૧૬ તા ૬૧૭ કો સામને રખ કર કુછ મદની ફૂલ પેશે જિદમત હૈનું : “(હુબ્બે જાહ વ રિયા) નફસ કો હલાક કરને વાલે આભિરી ઉમ્રૂર ઔર બાતિની મકો ફરેબ સે હૈ, ઈસ મેં ઉલમા, ઈબાદત ગુજાર ઔર આભિરત કી મન્જિલ તૈ કરને વાલે લોગ મુખ્યલા કિયે જાતે હૈનું, ઈસ તરફ, કે યેહ હજરત બસા અવકાત ખૂબ કોશિશોં કર કે ઈબાદત બજા લાને, નફસાની ખ્વાહિશાત પર કાબૂ પાને બલ્કે શુભુહાત સે ભી ખુદ કો બચાને મેં કામ્યાબ હો જાતે હૈનું, અપને આ'જા કો જાહિરી ગુનાહોં સે ભી બચા લેતે હૈનું મગર અવામ કે સામને અપને નેક કામોં, દીની કારનામોં ઔર નેકી કી દા'વત આમ કરને કે લિયે કી જાને વાલી કાવિશોં જૈસે કે મૈં ને યેહ કિયા, વોહ કિયા, વહાં બયાન થા, યહાં બયાન હૈ, બયાનાત (કરને યા ના'ત પઢને) કે લિયે ઈતની ઈતની તારીખેં “બુક” હૈનું, મદની મશવરે મેં રાત ઈતને બજ ગયે ઔર

આરામ ન મિલને કી થકન હૈ ઈસી લિયે આવાજ બેઠી હુઈ હૈ.
 મદની કાફિલે મેં સફર હૈ, ઈતને ઈતને મદની કાફિલોં મેં યા
 મદની કામોં કે લિયે કુલાં કુલાં શહરોં, મુલ્કોં કા સફર કર ચુકા
 હું વગેરા વગેરા કે ઈજાહાર કે જરીએ અપને નફસ કી રાહત કે
 તલબ ગાર હોતે હૈં, અપના ઈલ્મો અમલ જાહિર કર કે મખ્લૂક
 કે યથાં મકબૂલિયત ઔર ઈન કી તરફ સે હોને વાલી અપની
 તા'રીમો તૌકીર, વાહ વાહ ઔર ઈજૂઝત કી લજૂઝત હાસિલ
 કરતે હૈં, જબ મકબૂલિયત વ શોહરત મિલને લગતી હૈ તો ઉસ
 કા નફસ ચાહતા હૈ કે ઈલ્મો અમલ લોગોં પર જિયાદા સે
 જિયાદા જાહિર હોના ચાહિયે તાકે ઔર ભી ઈજૂઝત બઢે લિછાજા
 વોહ અપની નેકિયોં, ઈલ્મી સલાહિયતોં કે તઅલ્લુક સે મખ્લૂક
 કી ઈત્તિલાઅ કે મજીદ રાસ્તે તલાશ કરતા હૈ ઔર ખાલિક ગુર્જોગ્લ
 કે જાનને પર, કે મેરા રબ ગુર્જોગ્લ મેરે આ'માલ સે બા ખબર હૈ
 ઔર મુજે અજ દેને વાલા હૈ કનાઅત નહીં કરતા બલ્કે ઈસ
 બાત પર ખુશ હોતા હૈ કે લોગ ઈસ કી વાહ વાહ ઔર તા'રીફ
 કરેં ઔર ખાલિક ગુર્જોગ્લ કી તરફ સે હાસિલ હોને વાલી તા'રીફ
 પર કનાઅત નહીં કરતા, નફસ યેહ બાત બખૂબી જાનતા હૈ કે
 લોગોં કો જબ ઈસ બાત કા ઈલ્મ હોગા કે કુલાં બન્દા નફસાની
 ખ્વાહિશાત કા તારિક હૈ, શુભુષાત સે બયતા હૈ, રાહે ખુદા મેં
 ખૂબ પૈસે ખર્ચ કરતા હૈ, ઈબાદાત મેં સખત મશકૃત બરદાશ્ટ
 કરતા હૈ ખોડે ખુદા ઔર ઈશ્કે મુસ્તફા મેં ખૂબ આહો જારી
 કરતા ઔર આંસૂ બહાતા હૈ, મદની કામોં કી ખૂબ ધૂમેં મચાતા
 હૈ, લોગોં કી ઈસ્લાહ કે લિયે બહુત દિલ જલાતા હૈ, ખૂબ
 મદની કાફિલોં મેં સફર કરતા કરાતા હૈ, જબાન, આખ ઔર
 પેટ કા કુફ્લે મદીના લગતા હૈ, રોજાના ફૈજાને સુન્નત કે

ઈતને ઈતને દર્સ દેતા હૈ, મદ્રસતુલ મદીના (બાલિગાન), સદાએ મદીના, અલાકાઈ દૌરા બરાએ નેકી કી દા'વત કા બડા હી પાબન્દ હૈ તો ઉન (લોગોં) કી જાબાનોં પર ઈસ (બન્દે) કી ખૂબ તા'રીફ જારી હોગી, વોહ ઈસે ઈજ્રાતો એહતિરામ કી નિગાહ સે દેખેંગે, ઈસ કી મુલાકાત ઔર જિયારત કો અપને લિયે બાઈસે સાચાદત ઔર સરમાયએ આભિરત સમજેંગે, હુસૂલે બરકત કે લિયે મકાન યા દુકાન પર “દો કદમ” રખને ચલ કર દુઆ ફરમા દેને, ચાય પીને, દા'વતે તાઓ કબૂલ કરને કી નિહાયત લજ્જત કે સાથ દરખાસ્તે કરેંગે, ઈસ કી રાય પર ચલને મેં દો જહાં કી ભલાઈ તસવ્વુર કરેંગે, ઈસે જહાં દેખેંગે જિદમત કરેંગે ઔર સલામ પેશ કરેંગે ઈસ કા જૂટા ખાને પીને કી હિસ્સ કરેંગે, ઈસ કા તોહફા યા ઈસ કે હાથ સે મસ કી હુઈ ચીજ પાને મેં એક દૂસરે પર સંજ્ઞત કરેંગે, ઈસ કી દી હુઈ ચીજ ચૂમેંગે, ઈસ કે હાથ પાઉં કે બોસે લેંગે, એહતિરામન “હજરત ! હુજૂર ! યા સાચ્યદી !” વગેરા અલ્કાબ કે સાથ ખાશિઆના અન્દાજ ઔર આહિસ્તા આવાજ મેં બાત કરેંગે, હાથ જોડ કર સર જુકા કર દુઆઓં કી ઈલ્હિજાઓં કરેંગે, મજાલિસ મેં ઈસ કી આમદ પર તા'જીમન ખડે હો જાઓંગે, ઈસે અદબ કી જગાઈ બિઠાઓંગે, ઈસ કે આગે હાથ બાંધ કર ખડે હોંગે, ઈસ સે પહેલે ખાના શુરૂઆ નહીં કરેંગે, આજિજાના અન્દાજ મેં તોહફે ઔર નજરાને પેશ કરેંગે. તવાજોઆ કરતે હુએ ઈસ કે સામને અપને આપ કો છોટા (મસલન ખાદિમ વ ગુલામ) જાહિર કરેંગે, ખરીદો ફરોઝ ઔર મુઆમલાત મેં ઈસ સે મુરવ્વત બરતેંગે, ઈસ કો ચીજેં ઉમદા કવ્વોલિટી કી ઔર વોહ ભી સસ્તી યા મુફત દેંગે. ઈસ કે કામોં મેં ઈસ કી ઈજ્રાત કરતે હુએ જુક જાઓંગે. લોગોં કે

ઈસ તરહ કે અકીદત ભરે અન્ટાજ સે નફસ કો બહુત જિયાદા લજૂઝત હાસિલ હોતી હૈ ઓર યેહ વોહ લજૂઝત હૈ જો તમામ ખ્વાહિશાત પર ગાલિબ હૈ, ઈસ તરહ કી અકીદત મન્દિયોં કી લજૂઝતોં કે સબબ ગુનાહોં કા છોડના ઉસે મા'મૂલી બાત મા'લૂમ હોતી હૈ ક્યૂંકે “હુલ્લે જાહ” કે મરીજ કો નફસ ગુનાહ કરવાને કે બજાએ ઉલટા સમજાતા હૈ કે દેખ ગુનાહ કરેગા તો અકીદત મન્દ આંખે ફેર લેંગે ! લિહાજા નફસ કે તાઓવુન સે મો'તકિદીન મેં અપના વકાર બર કરાર રખને કે જગતે કે સબબ ઈબાદત પર ઈસ્તિકામત કી શિક્ષત ઉસ કો નરમી વ આસાની મહસૂસ હોતી હૈ ક્યુંકે વોહ બાતિની તૌર પર લજૂઝતોં કી લજૂઝત ઔર તમામ શહૂવતોં (યા'ની ખ્વાહિશાત) સે બડી શહૂવત (યા'ની અવામ કી અકીદત સે હાસિલ હોને વાલી લજૂઝત) કા ઈદરાક (યા'ની પહ્યાન) કર લેતા હૈ, વોહ ઈસ ખુશ ફંડ્ઝ મેં પડ જાતા હૈ કે મેરી જિન્દગી અલ્લાહ તાલાલા કે લિયે ઔર ઉસ કી મરજી કે મુતાબિક ગુજર રહી હૈ, હાલાંકે ઉસ કી જિન્દગી ઉસ પોશીદા (હુલ્લે જાહ યા'ની અપની વાહ વાહ ચાહને વાલી છુપી) ખ્વાહિશ કે તઙ્કત ગુજરતી હૈ જિસ કે ઈદરાક (યા'ની સમજને) સે નિહાયત મજબૂત અકલેં ભી આજિજ વ બેબસ હેં, વોહ ઈબાદતે ખુદાવન્દી મેં અપને આપ કો મુજલિસ ઔર ખુદ કો અલ્લાહ તાલાલા કે મહારિમ (હરામ કર્દા મુઆમલાત) સે ઈજતિનાબ (યા'ની પરહેજ) કરને વાલા સમજ બૈઠતા હૈ ! હાલાં કે ઐસા નહીં, બલ્કે વોહ તો બન્દોં કે સામને જૈબો જીનત ઔર તસન્નોઅ (યા'ની બનાવટ) કે જરીએ ખૂબ લજૂઝતોં પા રહા હૈ, ઉસે જો ઈઝૂઝત વ શોહરત મિલ રહી હૈ ઉસ પર બડા ખુશ હૈ. ઈસ તરહ ઈબાદતોં ઔર નેક

કામોં કા સવાબ જાએએ હો જાતા હૈ ઔર ઉસ કા નામ મુનાફિંકોં
કી ફેહરિસ્ત મેં લિખા જાતા હૈ ઔર વોહ નાદાન યેહ સમજ રહા
હોતા હૈ કે ઉસે અલ્લાહ ઉર્જોજીલ કા કુર્બ હાસિલ હૈ !

મેરા હર અમલ બસ તરે વાસિને હો

કર ઈલાસ એસા અતા યા ઈલાહી

(વસાઈલે બજિશા, સ. 78)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

અપને મુંહ મિહૂ બનને વાલે

હાજિયોં કે લિયે મદની ફૂલ

આ'જ માલદાર બાર બાર હજ વ ઉમ્રહ કો જાતે, ઈસ
કી જિનતી ખૂબ યાદ રખતે, બારહા બિગેર ઝડુરત બે પૂછે
લોગોં કો અપને હજ વ ઉમ્રહ કી તા'દાદ બતાતે ઔર સફરે
મદીના કે “કારનામે” સુનાતે હોયે, ઈન કો એહસાસ તક નહીં
હોતા કે કહીં રિયાકારી કી તબાહકારી મેં ન જા પડે. હતીમ
શરીફ કા દાખિલા ભી હાલાંકે ઐન કા'બાએ મુશર્ફા હી કા
દાખિલા હૈ જો હર એક કો નસીબ હો સકતા હૈ મગર ઈસ કા
તાજિકિરા કોઈ નહીં કરતા ઔર અગર કિસી કો દરવાજાએ કા'બા
કે અન્દર દાખિલા યા કિસી મુલ્ક કે સર બરાહ કે સાથ સુનહ્રી
જાલિયોં કે અન્દર હાજિરી કી સાચાદત મિલ જાએ તો અપને
મુંહ સે અપને ફજાઈલ બયાન કરતે નહીં થકતા. ઈસી તરફ
આ'જ લોગ અપને ફજાઈલ ઈસ તરફ બયાન કરતે ભી સુનાઈ
દેતે હોયે કે સાહિબ ! વહાં તો હમ ને જો માંગા વોહ મિલા, હર
તમના પૂરી હુઈ, કુલાં કી મુલાકાત કી ખ્વાહિશ હુઈ થોડી હી
દેર મેં મિલ ગાએ વગેરા. ઈસ તરફ અપને મુંહ “મિયાં મિહૂ”

બન કર યેહ લોગ સમજતે હોંગે કે હમારા વકાર બુલન્દ હોગા હાલાંકે એસા હોના જરૂરી નહીં, હો સકતા હે બા'જ લોગ ઈસ કા મતલબ યેહ ભી લેતે હો, કે “યેહ હાજુ સાહિબ” મકામાતે મુકદ્દસા કી અઝમત કે બયાન કે સાથ સાથ અપની “કરામત” ભી સુના રહે હોં ! હાં બતૌરે તહ્ફદીસે ને’મત યા દૂસરોં કો રગ્બત દિલાને કી નિયત સે અપને ઊપર હોને વાલે ઈન્દ્રામાતે ઈલાહિયહ કે તજકિરે મેં હરજ નહીં. બહર હાલ હર એક કો અપની નિયત પર ગૌર કર લેના જરૂરી હૈ કે મૈં ફુલાં બાત ક્યું કહને લગા હું. અગર બતાને મેં આખિરત કી ભલાઈ કા પહલૂ હૈ તો બોલે વરના ચુપ રહે. ફરમાને મુસ્તાફા صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ હૈ : “જો અલ્લાહ ઉર્જાળ ઔર કિયામત પર ઈમાન રખતા હૈ તુસે ચાહિયે કે ભલાઈ કી બાત કરે યા ખામોશ રહે.” (૧૦૧૮ હિન્દુ ૪ ચ)

ક્યા અપને હજ વ ઉમ્રણ કી તા'દાદ બયાન કરના ગુનાહ હૈ ?

અપને હજ વ ઉમ્રે કી તા'દાદ બયાન કરના હર સૂરત મં ગુનાહ નહીં, હદ્દીસે પાક મેં હૈ : **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ** યા'ની આ'માલ કા દારોમદાર નિયતોં પર હૈ. (અષ્ટુંદરું અછુંદ) અગર કોઈ તહ્ફદીસે ને’મત (યા'ની અપને ઊપર ને’મતે ઈલાહી કી ખબર દને) કે લિયે અપને હજ કી તા'દાદ બયાન કરે તો હરજ નહીં મગર ઈલ્લે દીન ઔર સોહબતે અખ્યાર કી કમી કે બાઈસ ફી ઝમાના ઈસ્લાહે નિયત બેહદ દુશ્વાર ઔર રિયાકારી કા ખતરા શદીદ. ફરજ કીજિયે ! આપ ને બિગેર પૂછે કિસી કો બતા દિયા કે “મૈં ને દો હજ કિયે હોં.” ઈસ પર અગર વોહ પૂછ બૈઠે કે જનાબ ! મુઝે બતાને કી જરૂરત કેસે પેશ આઈ ? અબ અગર

આપ ને ઘબરા કર કહ દિયા કે તહ્ફદીસે ને'મત (અલ્લાહ ઉર્જેલ કી ને'મત કા ચરચા કરને) કે લિયે અર્જ કિયા હૈ. ઇસ પર હો સકતા હૈ કે સાઈલ ખામોશ હો જાએ, મગન ગૌર ફરમા લીજિયે ! કયા યેહ કહતે વકત, કે “મૈં ને દો હજ કિયે હું” વાકેઈ આપ કે દિલ મેં તહ્ફદીસે ને'મત યા'ની અલ્લાહ ઉર્જેલ કી ને'મત કા ચરચા કરને કી નિયત થી ? અગર થી ફીર તો ઠીક વરના ગૂટ કે ગુનાહ કા વબાલ સર પર પડા ઔર “દિલ મેં કુછ જબાન પર કુછ” કી વજહ સે નિફાક ઔર બતાતે વકત અગર **مَكَّاٰ اللَّهُ عَرْجَل** દિલ મેં રિયા ઔર હિખાવે કા ઈરાદા થા તો રિયાકારાના અમલ કો તહ્ફદીસે ને'મત મેં ખપાને કી “રિયાકારી દર રિયાકારી” કા ઈલામ મજીદ બર આં. મદની ઈલિજા હૈ કે જબાન પર કુફ્લે મદીના લગાને કી કોશિશ કીજિયે કે જબાન કી બ ઝાંખી મા'મૂલી નજર આને વાલી લગ્નિશ ભી જહન્નમ મેં જોંક સકતી હૈ !

દો હજ જાઓએ કર દિયે

મશહૂર મુહદિસ હજરતે સાયિદુના સુફ્યાન સૌરી કહીં મદ્દુલ થે મેજબાન ને અપને ખાદિમ સે કહા : ઉન બરતનોં મેં ખાના ખિલાઓ જો મૈં દૂસરી બાર કે હજ મેં લાયા હું, સાયિદુના સુફ્યાન સૌરી ને સુન કર ફરમાયા : મિસ્કીન ! તું ને એક જુલ્દે મેં દો હજ જાઓએ કર દિયે !

(અહુસનુલ વિઆઈ લિ આદાબિદુઆબ, સ. 157)

અતા કર દે ઈલાસ કી મુજ કો ને'મત

ન નાદીક આએ રિયા યા ઈલાદી

(વસાઈલે બખ્શાશ, સ. 157)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

બે જરૂરત અપને હજ વ ઉમ્રહ કી તા'દાદ, તિલાવત કર્દી કુરઆને પાક ઔર હુરુદે પાક ઔર દીગર અવરાદ પઠને કી ગિનતી બતાને વાલોં કે લિયે લમ્હાએ ફિકિયા હૈ. (ઇખ્લાસ કે મુતલાશી દા'વતે ઇસ્લામી કે ઇશાઅતી ઇદારે મકતબતુલ મદીના કા જારી કર્દી બયાન કા ઓડિયો ટેસ્ટિટ “નેકિયાં છુપાઓ” હાસિલ કર્દે સુનિયે) બિલા હાજત અપને આપ કો હાજી, કારી, હાફિઝ કહને લિખને વાલે ભી ગૌર કરેં કે વોહ હજ યા ફન્ને કિરાઅત યા ઇફજે કુરઆને પાક સે મુશર્ફ હોને કા બ બાંગે હુહુલ એ'લાન કર્દે ક્યા લેના ચાહ રહે હોય? હાં, લોગ અપની મરજી સે એસોં કો હાજી સાહિબ, કારી સાહિબ યા હાફિઝ સાહિબ કહેં તો ઇસ મેં કોઈ મુઝાયકા નહીં. અલબત્તા બુજુર્ગોં કે હજ કી તા'દાદ કા મુઆમલા ભી ઇસી તરહ હૈ કે યા તો ઇન કે ખુદામ ને ઇન કો રિવાયત કિયા હોગા યા તહ્ખીસે ને'મત કે લિયે બ જબાને ખુદ ઇશ્રાદ ફરમાયા હોગા. સરાપા ઇખ્લાસ બન્દોં કા મન્શા હરગિલ નેકનામી યા અપની પારસાઈ કા સિક્કા જમાના નહીં હોતા. યહાં યેહ ભી અર્જ કરતા ચલું કે અગર કોઈ હાજી અપને હજ વગૈરા કી તા'દાદ બતાએ ભી તો હમેં ઉસે રિયાકાર કહને કી ઇજાજત નહીં ક્યુંકે દિલોં કા હાલ રખ્યે જુલ જલાલ જીનતા હૈ, હમ પર લાજિમ હૈ કે હુસ્ને ઝન સે કામ દેં.

﴿77﴾ એક બુજુર્ગ કા શૈતાન સે મુકાલમા

કિસી બુજુર્ગ ને હજ કે રોજ અરફાત શરીર કે મૈદાન મેં શૈતાન કો બ શકલે ઇન્સાન ઇસ હાલ મેં દેખા કે વોહ નિહાયત

કમજોર વ ઝડ રૂ હૈ, ઉસ કી પીઠ ટૂટી હુઈ હૈ ઔર રો રહા હૈ.
 બુગુર્ગ કે પૂછને પર ઉસ ને અપને રોને કા સબબ કુછ યું બતાયા
 કે ચૂંકે યહાં અલ્લાહ ગુરૂજલી કી રિઝા કે લિયે હાજી ઈકહે હુએ હોં,
 લિહાજા અલ્લાહ ગુરૂજલી ઈન કો રસ્વા નહીં કરેગા, મુજે યેહ તર
 હે કે કહીં સારે હી બખ્શા ન દિયે જાએં ! અપની કમજોરી કા
 સબબ ઉસ ને રાહે ખુદા કે મુસાફિરોં કે ઘોડોં કા હનહનાના
 બતાયા ઔર બસદ અફસોસ કહા કે અગર યેહ સુવાર (યા'ની
 રાહે ખુદા કે મુસાફિર) મેરી પસન્દ કે (યા'ની ગફલતોં ઔર ગુનાહોં
 ભરે) રાસ્તોં પર હોતે તો બહુત ખૂબ થા. ઝડ રૂઈ યા'ની યેહરા
 પોલા પડ જાને કા સબબ ઉસ ને ઈબાદત પર લોગોં કા એક
 દૂસરે કી મદદ કરના કરાર હિયા. ઉન બુગુર્ગ ને જબ યેહ પૂછા
 કે તેરી કમર કયું ટૂટી હુઈ હૈ ? તો બોલા : બન્દા જબ અલ્લાહ
 ગુરૂજલી સે હુઆ કરતા હૈ “ યા અલ્લાહ ! મેરા ખાતિમા બિલખૈર
 ફરમા ” તો મુજે સખ્ત સદમા હોતા હૈ ઔર મેરી ખ્વાહિશ હોતી
 હૈ કે યેહ અપને નેક અમલ કો “કુછ” (યા'ની બડા કારનામા)
 સમજે, ઈસ પર ખૂબ ઈતરાએ ઔર ફૂલે તાકે બરબાદ હો, મુજે
 ઈસ બાત કા ખૌફ આતા હૈ કે કહીં ઈસ કો યેહ સમજ ન આ
 જાએ કે અપને અમલ પર ઈતરાના નહીં ચાહિયે બલ્કે સિર્જ વ
 સિર્જ અલ્લાહ ગુરૂજલી કી રહમત પર નજર રખતે હુએ આજિઝી
 ઈભિયાર કરની ચાહિયે.) (احીએ અલ્લાહ ١ مાલ્ખા)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿78﴾ બુલન્દી ચાહને વાતે કી રસ્વાઈ

એક બુગુર્ગ રહ્મતીલી ફરમાતે હોં : મૈં ને મક્કાએ

મુકર્મા રંગીના મેં સફા ઔર મર્વલ કે દરમિયાન એક ખચ્ચર સુવાર દેખા, કુછ ગુલામ “હટ જાઓ ! હટ જાઓ !!” કી આવાજેં લગા કર ઉસ કે સામને સે લોગોં કો હટા રહે થે. કુછ અર્સે બા'દ મુજે વોહી શખ્સ બગદાદ મેં લમ્બે બાળ, નંગે પાઉં ઔર હસરત ઝદા નજર આયા, મૈં ને હૈરત સે પૂછા : “અલ્લાહ રૂર્જાલ ને તેરે સાથ ક્યા મુઆમલા ફરમાયા ?” જવાબ દિયા : મૈં ને ઐસી જગહ (યા'ની મક્કાએ પાક મેં) “બુલન્દી” (બડાઈ) ચાહી જહાં લોગ “આજિઝી” કરતે હું તો અલ્લાહ રૂર્જાલ ને મુજે ઐસી જગહ રૂસ્વા કર દિયા જહાં લોગ બુલન્દી પાતે હું.

(الزوج عن اقتراف الكبائر ج ١٦٤ ص)

વોહી સર બર સરે મહશર બુલન્દી પાયોગ જો સર

વહાં હુન્યા મેં ઈન કે આસ્તાને પર જુકા હોગા

(વસાઈલે બાણિજા, સ. 187)

صَلُّوٰعَلَى الْحَبِيبِ! صَلُّوٰعَلَى اللَّهِتَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿79﴾ હજ કી ખવાહિશ થી મગાર પલ્લે ગર ન થા

હજરતે સચ્ચિદાનાના ઉમર બિન અબ્દુલ અજીઝ ને એક બાર અપને ગુલામ મુગાહિમ સે ફરમાયા : મેરી હજ કી ખવાહિશ હૈ, ક્યા તુમ્હારે પાસ કુછ રકમ હૈ ? અર્જ કી દસ દીનાર સે કુછ ઝાઈદ હું. ફરમાયા : ઈતની સી રકમ મેં હજ કયૂંકર હો સકતા હૈ ! કુછ હી દિન ગુજરે થે કે મુગાહિમ ને અર્જ કી : યા અમીરલ મુઅમ્બિનીન ! તથારી કીજિયે, હમેં બનૂ મરવાન કે માલ સે 17 હજાર દીનાર (સોને કી અશરફિયાં) મિલ ગાયે હું. ફરમાયા : ઈન કો બેતુલ માલ મેં જમ્બા કરવા દો,

અગર યેહ હલાલ કે હૈં તો હમ બ કદરે ઝરુરત લે ચુકે હૈં ઔર અગર હરામ કે હૈં તો હમેં નહીં ચાહિએ. મુજાહિમ કા બયાન હૈં કે જब અમીરુલ મુઅમિનીન ને દેખા કે યેહ બાત મુજ પર ગિરાં (ના ગવાર) ગુજરી હૈં તો ફરમાયા : દેખો મુજાહિમ ! જો કામ મેં અલ્લાહ ગુર્જાળ કે લિયે કિયા કરું (ઉસે ગિરાં (બોજ) ન સમજા કરો, મેરા નફ્સ તરક્કી પસન્દ ઔર ખૂબ સે ખૂબતર કા મુશ્તાક (તલબ ગાર) હૈ, જબ ભી ઈસે કોઈ મર્તબા મિલા ઈસ ને ફૌરન ઉસ સે બુલન્દ તર મર્તબે કે હુસ્તુલ કી કોશિશ શુરુઆ કર દી, હુન્યાવી મનાસિબ (યા'ની ઓહદોં) મેં સે બુલન્દ તર મન્સબ (યા'ની ઓહદા) ખિલાફત હૈ જો મેરે નફ્સ કો હાસિલ હો ચુકા હૈ, અથ યેહ સિર્ફ ઔર સિર્ફ જન્ત કા મુશ્તાક હૈ. (સીરત ઉબિન ઉદ્ડાર રીબાન ઉદ્ડાર આલમ ૫૩) ઔર ઉન પર રહેમત હો એ ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મજિકરત હો.

امين بجاه النبي الامين صلى الله تعالى عليه وآله وسلّم

આખિરી ઉમ હૈ કયા રૌનકે હુન્યા દેખું

અથ ફકત એક હી કુન હૈ કે મદ્દિના દેખું

صلوٰعَى الْحَنِيبُ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! ઈસ હિકાયત મેં ઉન લોગોં

કે લિયે દર્સે ઈશ્રત હૈ જો રિશ્વત, સૂદ, જૂએ, તિજરત મેં ધોકા ઔર ગૂટ જેસે ના જાઈજ જરાએએ સે દૌલત ઈકદી કરતે હૈં ઔર ઉસી મેં સે હજ કર કે સમજતે હૈં કે હમ ને બહુત બડી કાખ્યાબી હાસિલ કર લી હૈ. ખબરદાર ! યેહ કાખ્યાબી નહીં બલ્કે “ચોરી ઔર સીના ઝોરી” વાલા મુઅમલા હૈ ઔર ઈસ કા અન્જમ

બહુત ભયાનક હૈ. હદ્દીસ શરીફ મેં હૈ : જો માલે હરામ લે કર હજ કો જાતા હૈ જબ લખ્યોક કહતા હૈ, તો અલ્લાહ ઉસ શાખ્સ સે ઈશ્વાર ફરમાતા હૈ : ન તેરી લખ્યોક કબૂલ, ન બિદમત પણીર (યા'ની મન્જૂર) ઔર તેરા હજ તેરે મુંહ પર મરદૂદ હૈ, યદાં તક કે તૂ યેહ માલે હરામ, કે તેરે કષે મેં હૈ ઉસ કે મુસ્તાહિકોનો કો વાપસ હૈ. (التذكرة في الوعظ لابن جوزي ص ١٢٤)

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿80﴾ હર દિલ અગીર ખતીફા

મકબૂલિયત ઔર હર દિલ અગીરી ભી એક બહુત બડા એ'જાર હૈ, હુસ્ને અખલાક ઔર અદ્વલો ઈન્સાફ કી બદૌલત અમીરુલ મુઅમ્બિનીન હજરતે સચ્ચિદુના ઉમર બિન અબ્દુલ અગીર કો યેહ હાસિલ થા, ચુનાન્યે આપ રહ્મતુલ્લાહ એક બાર હજ કો મૌસિમે બહાર મેં જબ મૈદાને અરફાત પહોંચે તો લોગોં કી તવજજોહ કા મર્કું બન ગયે. હજરતે સચ્ચિદુના સુહૈલ બિન અબી સાલેહ ભી ઉસ હુજૂમ મેં મૌજૂદ થે, ઈન્હોંને અપને વાલિદે મોહતરમ સે અર્જ કી : વલ્લાહ ! મેરે ખયાલ મેં અલ્લાહ ઉમર બિન અબ્દુલ અગીરને સે રહ્મતુલ્લાહ એની સે મહિષત ફરમાતા હૈ, વાલિદ સાહિબ ને ઈસ કી દલીલ પૂછી તો કહા : લોગોં કે દિલોં મેં ઈન કી ખૂબ ઈજૂઝત હૈ. ફિર યેહ હદ્દીસે પાક બયાન કી કે ફરમાને મુસ્તાફા હૈ : અલ્લાહ જબ કિસી બન્દે સે મહિષત કરતા હૈ તો જિબ્રાઈલ (عَلَيْهِ السَّلَام) સે ફરમાતા હૈ કે મૈં કુલાં સે મહિષત કરતા હું તુમ ભી ઉસ સે મહિષત કરો ચુનાન્યે (હજરતે)

જિબ્રાઈલ (عَنْيَهُ السَّلَامُ) ઉસ સે મહિષત કરતે હોય, ફિર આરમાન વાલો મેં નિદા દેતે (યા'ની એ'લાન કરતે) હું કે અલ્લાહ રૂલાં સે મહિષત રખતા હૈ તુમ લોગ ભી ઉસ સે મહિષત કરો, ચુનાન્યે આરમાન વાલે ઉસ સે મહિષત કરને લગતે હોય, ઈસ કે બા'દ અલ્લાહ રૂજ્જલ (ઉસ કો હુન્યા મેં મકબૂલે આમ બના દેતા હૈ.) (١٤٥ ص ٤٥ ج ٦) તારિખ દ્વારા અલ્લાહ કી ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિયે રહત હો.

ਵੋਹ, ਕੇ ਇਸ ਦੂਜੀ ਕਾਲੀ ਘੜੀ ਮੁਢਾ ਉਸ ਕੀ ਝੂਈ

ਵੋਹ, ਕੇ ਇਸ ਦਰ ਸੋ ਫਿਰਾ ਅਲਵਾਹ ਉਸ ਸੋ ਫਿਰ ਗਯਾ

(હદાઈકે બાળિશાશ શરીફ)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

૮૧ બુરકા પોશ આ'રાબિયા

મુજે “કુછ” દીજિયે. આપ રહ્મતીલું સમજે શાયદ રોટી માંગ રહી હૈ. કહને લગી : મેં વોહ ચાહતી હું જો બીવી અપને શોહર સે ચાહતી હૈ. આપ રહ્મતીલું ને ખૌફે ખુદા સે લરજાતે હુએ ફરમાયા : “તુઝે મેરે પાસ શૈતાન ને ભેજા હૈ.” ઈતના ફરમાને કે બા’દ અપના સરે મુખારક ઘુટનોં મેં રખ કર બ આવાજે બુલન્દ રોને લગે. યેહ મન્જર દેખ કર બુરકા પોશ આ’રાબિયા ઘબરા કર તેજ તેજ કદમ ઉઠાએ ઘેમે સે બાહર નિકલ ગઈ. જબ રફીક (સાથી) આયા ઔર દેખા કે રો રો કર આપ ને આંખેં સુજા દી ઔર ગલા બિઠા હિયા હૈ, તો ઉસ ને સબબે ગિર્યા (યા’ની રોને કા સબબ) દરયાફત કિયા, આપ ને અવ્યલન ટાલમ ટોલ સે કામ લિયા મગર ઉસ કે પૈહમ ઈસરાર પર હકીકત કા ઈજાહાર કર હિયા તો વોહ ભી ફૂટ ફૂટ કર રોને લગા. ફરમાયા : તુમ કયું રોતે હો ? અર્જ કી : મુજે તો જિયાદા રોના ચાહિયે કયુંકે અગર આપ કી જગત મેં હોતા તો શાયદ સબ્બ ન કર સકતા (યા’ની હો સકતા હૈ ગુનાહ મેં પડ જાતા). દોનોં હજરાત રહ્મતીલું રોતે રહે યહાં તક કે મક્કાએ મુકર્મા જારી મેં હાજિર હો ગયે. તવાફ વ સઈ વગેરા સે ફારિગ હોને કે બા’દ હજરતે સાચિદુના સુલૈમાન બિન યસાર બિન યસાર રહ્મતીલું રહ્મતીલું અસ્વદ કે પાસ તશરીફ લાએ ઔર ચાદર સે ઘુટનોં કે ગિર્દ વેરા બાંધ કર બૈઠ ગયે. ઈતને મેં ઊંઘ આ ગઈ ઔર આલમે ખ્વાબ મેં પહોંચ ગયે, એક હુસ્નો જમાલ કે પૈકર, મુઅતાર મુઅતાર ખુશ લિબાસ, દરાજ કદ બુજુર્ગ નજર આએ, હજરતે સાચિદુના સુલૈમાન બિન યસાર ને પૂછા : આપ કૌન હું ? જવાબ હિયા : મૈં

(અહ્વાહ કા નબી) યુસુફ હું. એર્જ કી : યા નબિયાહ !
 ગુલૈખા કે સાથ આપ કા વાકિઆ અજ્ઞબ
 હૈ. ફરમાયા : મકામે અધ્વાઅ પર આ'રાબિયા કે સાથ હોને
 વાલા આપ કા વાકિਆ અજ્ઞબ તર (યા'ની જિયાદા અજ્ઞબ) હૈ.
 (અહ્વાહ કી ઉન પર રહમત
 હો ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિયું રત હો.

أَمِينٌ بِجَاهِ الْتَّبَّاعِ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ਦੇਖਾ ਆਪ ਨੇ ! ਛਜ ਕੇ ਮੁਬਾਰਕ ਸਫਰ ਮੌਕੇ ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਿਸ ਤਰਹ ਛਾਜਿਧਿਆਂ ਕੋ ਗੁਨਾਹਾਂ ਮੌਕੇ ਵਿਚ ਫੱਸਾਨੇ ਕੀ ਤਰਕੀਬਿੰਦੀ ਕਰਤਾ ਹੈ ਮਹਾਰਾ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਈਥੇ ਆਖਿਕਾਨੇ ਰਸੂਲ ਕੇ ਪਾਕੀਆਂ ਕਿਰਦਾਰ ਪਰ, ਕੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੇ ਹਰ ਵਾਰ ਕੋ ਨਾਕਾਮ ਬਨਾਤੇ ਯਥੇ ਜਾਤੇ ਹੋਣ ਜੈਸਾ ਕੇ ਛਾਰਤੇ ਸਾਡੀਅਨਾ ਸੁਖੈਮਾਨ ਬਿਨ ਧਸਾਰ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰہِ الْعَفَّار ਨੇ ਖੁਦ ਯਥੇ ਕਰ ਆਨੇ ਵਾਲੀ ਭੁਰਕਾ ਪੋਥ ਆ'ਰਾਬਿਧਾ ਕੋ ਹੁਕਰਾ ਦਿਧਾ ਬਲਕੇ ਘੌਝੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰੋਨਾ ਧੋਨਾ ਮਚਾ ਦਿਧਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਮੌਕੇ ਵਿਚ ਛਾਰਤੇ ਸਾਡੀਅਨਾ ਯੂਸੂਫ عَلَيْهِ رَبَّتُہَا وَعَلَيْهِ الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ ਨੇ ਘਵਾਬ ਮੌਕੇ ਵਿਚ ਤਸ਼ਰੀਕ ਲਾਵ ਕਰ ਆਪ ਨੇ ਰਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਡੀਅਨਾ ਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਫਰਮਾਈ। ਬਹੁਤ ਹਾਲ ਹੁਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਖਿਰਤ ਕੀ ਭਲਾਈ ਇਸੀ ਮੌਕੇ ਵਿਚ ਕੇ ਜਿੰਨ੍ਸੇ ਮੁਖਾਲਿਫ਼ (ਯਾਨੀ ਮਈਂਦ ਕਾ ਔਰਤ ਔਰਤ ਕਾ ਮਈਂਦ) ਲਾਖ ਫਿਲ ਲੁਭਾਏ ਔਰਤ ਗੁਨਾਹ ਪਰ ਤੁਲਸਾਏ ਮਹਾਰਾ ਇਨ੍ਹਾਨ ਕੋ ਚਾਹਿਏ ਕੇ ਹਰਗਿਆਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੇ ਦਾਮੇ ਤਜ਼ਵੀਰ (ਯਾਨੀ ਧੋਕੇ) ਮੌਕੇ ਵਿਚ ਨ ਆਏ, ਹਰ ਸੂਰਤ ਮੌਕੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਚੁੰਗਲ ਦੇ ਖੁਦ ਕੋ ਬਚਾਏ ਔਰਤ ਖੂਬ ਅਝਰੋ ਸਵਾਬ ਕਮਾਏ।

આખરી ઉમ્ર હે ક્યા રોનકે હુન્યા દેખું

ਅਥ ਫਕਤ ਓਕ ਹੀ ਧੂਨ ਹੈ ਕੇ ਮਦੀਨਾ ਦੇਖ੍ਯ

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَى الْحَبِيبِ!

●82● બ કસરત રોને વાલા હાજુ

હજરતે સાચ્છિદુના મુખ્યલ રહુંથી તૃપાલ ઉંઘે ફરમાતે હૈ :

હજરતે સાચ્છિદુના બુહેમ ઈજલી ઉંઘે રહુંથી લાલી ને મુજ સે

ફરમાયા : મેરા હજ કા ઈરાદા હૈ કિસી કો મેરા રફીકે સફર

બના દીજિયે. ચુનાન્યે મૈં ને અપને એક પડોસી કો ઉન કે સાથ

સફરે મદીના પર આમાદા કર લિયા. દૂસરે હિન મેરા પડોસી

મેરે પાસ આયા ઔર કહેને લગા : મૈં હજરતે સાચ્છિદુના બુહેમ

કે સાથ નહીં જા સકતા. મૈં ને હૈરત સે કહા : ખુદા કી કસમ ! મૈં

ને કૂઝા ભર મેં ઈન જેસા બા અખલાક આદમી નહીં ટેખા આખિર

ક્યા વજહ હૈ કે તુમ ઈન કી રફકત સે ખુદ કો મહરૂમ કર રહે

હો ? વોહ બોલા : મૈં ને સુના હૈ કે વોહ અક્સર રોતે રહતે હૈન,

ઈસ લિયે ઉન કે સાથ મેરા સફર ખુશ ગવાર નહીં રહેગા. મૈં ને

ઉસ કો સમજાયા કે યેહ બહુત અચ્છે બુઝુર્ગ હોય, ઈન કી સોહબત

તુમ્હારે લિયે નિહાયત મન્જાત બખ્શ હોય. વોહ

માન ગયા. જબ સફર કે લિયે ઊંટોં પર સામાન લાદા જાને

લગા તો હજરતે સાચ્છિદુના બુહેમ ઈજલી એક

દીવાર કે કરીબ બૈઠ કર રોને મેં મશગૂલ હો ગયે, હતા કે આપ

નજીબન નજીબન નજીબન નજીબન નજીબન નજીબન નજીબન નજીબન

કી દાઢી મુખારક ઔર સીના અશકોં સે તર હો

ગયા ઔર ચાંસૂ જમીન પર ટ્યુ ટ્યુ ટ્યુ ગિરને લગો. મેરે પડોસી ને

ઘબરા કર મુજ સે કહા : અભી તો સફર કી શુરૂઆત હૈ ઔર

ઈન કા યેહ હાલ હૈ ખુદા જાને આગે ક્યા આલમ હોગા ! મૈં ને

ઈન્ફિરાદી કોશિશ કરતે હુએ કહા : ઘબરાઈયે નહીં સફર કા

મુઆમલા હૈ, હો સકતા હૈ બાલ બચ્યોં કી જુદાઈ મેં રો રહે હોં
ઓર આગે ચલ કર કરાર આ જાએ. હજરતે સચ્ચિદુના બુહૈમ
ઈજલી رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نે યેહ બાત સુન લી ઔર ફરમાયા :

વલ્લાહ ! ઐસી બાત નહીં, ઈસ સફર કે સબબ મુજે “સફરે
આખિરત” યાદ આ ગયા. યેહ ફરમાતે હી ચીખે માર માર કર
રોને લગે. પડોસી ને ફિર પરેશાની કે આલમ મેં મુજ સે કહા :
મેં ઈન કે હમરાહ કેસે રહ સકુંગા ! હાં ઈન કા સફર હજરતે
સચ્ચિદુના દાવૂદ તાઈ ઔર સચ્ચિદુના સલામ અબુલ અછ્વાસ
રَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى કે સાથ હોના ચાહિયે ક્યાંકે યેહ હર દો હજરતાત
ભી બહુત રોતે હું, ઉન કે સાથ ઈન કી તરકીબ ખૂબ રહેગી ઔર
મિલ કર ખૂબ રોયા કરેંગે. મૈં ને ફિર પડોસી કી હિન્મત બંધાઈ,
આખિરે કાર વોહ ઉન કે સાથ સફરે મદીના પર રવાના હો
ગયા. હજરતે સચ્ચિદુના મુખવ્યલ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى ફરમાતે હું :
જબ હજ સે ઉન કી વાપસી હુઈ તો મૈં અપને પડોસી હાજ કે
પાસ ગયા, ઉસ ને બતાયા : અલ્લાહ جَلَّ جَلَّ આપ કો જગાએ
ઘેર હે, મૈં ને ઈન જૈસા આદમી કહીં નહીં દેખા, હાલાંકે મૈં
માલદાર થા ફિર ભી ગરીબ હોને કે બા વુજ્દુ વોહ મુજ પર
ખૂબ ખર્ચ કરતે થે, બૂધે હોને કે બા વુજ્દુ રોજે રખતે, મુજ બે
રોજા જવાન કે લિયે ખાના બનાતે ઔર મેરી બેહુદ બિદમત
કિયા કરતે થે. મૈં ને કહા : આપ તો ઉન કે રોને કે સબબ
પરેશાન હોતે થે અબ ક્યા જેહુન હૈ ? કહા : પહલે પહલ મૈં બદકે
દીગર કાફિલે વાલે ભી ઉન કે રોને કી કસરત સે ઘબરા જાતે થે

મગર આહિસ્તા આહિસ્તા ઉન કી સોહબત કી બરકત સે હમ પર ભી રિક્કત તારી હોને લગી ઔર ઉન કે સાથ હમ સબ ભી મિલ કર રોતે થે. હજરતે સચ્ચિદુના મુખવ્યવલ રહ્માનું કહુતે હું : ઈસ કે બા'દ મેં હજરત સચ્ચિદુના બુહુમ ઈજલી કી જિદમત મેં હાજિર હુવા ઔર અપને પડોસી હાજ કે બારે મેં દરયાઝત કિયા તો ફરમાયા : બહુત અચ્છા રફીક (સાથી) થા, જિન્હુલ્લાહ ઔર કુરઆને કરીમ કી તિલાવત કી કસરત કરતા થા ઔર ઉસ કે આંસૂ બહુત જલ્દ બહ જાયા કરતે થે. અલ્લાહ ઉર્જોજીલ તુમ કો જાણે જેર અતા ફરમાયે. (البھرالع્મيق ج ١ ص ٣٠٠ مُلْخَصًّا) ઉન પર રહમત હો ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિફરત હો.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

યાદ નબિયે પાક મેં રોએ જો ઉમ ભર

મૌલા મુખે તલાશ ઉસી ચશ્મે તર કી છે

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿83﴾ હાજિયોં કી હૈરત અંગોર ઐર ખવાહી

મશહૂર તાબેઈ બુગુર્ હજરતે સચ્ચિદુના અબુલ્લાહ ઈન્ને મુખારક ને હજ કા ઈરાદા કિયા તો કઈ આશિકાને રહ્માનું સાથ ચલને કે લિયે તથાર હો ગયે, આપ ને સબ સે અખરાજાત લે કર એક સન્દૂક મેં ડાલ કર મહિઝૂર કર લિયે, ફિર અપને પલ્લે સે સબ કે લિયે સુવારિયાં કિરાએ પર લી

ઔર કાફિલા સૂએ હરમ રવાં દવાં હો ગયા. આપ રહેલું હૈન્દું તુલા ઉદ્દેશ્યુન્દું અને આપની જેબે ખાસ સે ઉમદા સે ઉમદા ખાના જિલાતે રહે. જબ યેહ કાફિલા બગાદાદ શરીફ પહોંચા તો આપ પીને કા કસીર સામાન ખરીદા. કાફિલા મન્જિલેં તે કરતા હુવા જિલ આભિર મદીનતુલ મુનવ્વરહ રહી હાજિર હો ગયા. આપને રહેલું ને અપને હર હર રકીક કો મદીનતુલ મુનવ્વરહ સે ઉન કે ઘર વાલોં કી ફરમાઈશ કે મુતાબિક ચીજેં ખરીદ કર ઈનાયત ફરમાઈ. ઈસ કે બા'દ કાફિલા મક્કાએ મુઅગ્રૂજમા રાદહાલુલ શર્ફાઓનું અનુભૂતિનું ટકરિયા. હજ કે બા'દ યથાં સે ભી અપને પલ્લે સે સબ કો તબરૂકાત વગૈરા ખરીદ કર દિયે. વાપસી મેં ભી રાસ્તે ભર આશિકાને રસૂલ પર દિલ ખોલ કર ખર્ચ કિયા. જબ કાફિલા અપને વતન પહોંચ ગયા તો આપ રહેલું ને ઉન કે ઘરોં પર હરબે ઝરૂરત પલસ્તર વગૈરા કરવા કર ચુના કરવા દિયા. તીન દિન બા'દ અપને કાફિલે કે તમામ હાજિયોં કી દા'વત કી ઔર બતૌરે સૌગાત ઉન્હેં બેહતરીન મહ્યુસાત અતા કિયે, જબ સબ ખાના ખા ચુકે તો આપ રહેલું ને સન્દૂક મંગવા કર ખોલા ઔર હર એક હાજી કી રકમ જું કી તું વાપસ કર દી. (عَيْوَنُ الْحَكَلِيَّاتِ ص ٢٠٤ ملخّصاً) અલ્લાહ કી ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિયે રહે. **أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

ધારે ચલતે હોં અતા કે વોહ હે કતરા તેરા

તારે બિલતે હોં સખા કે વોહ હે ઝર્ઝરા તેરા

(હદાઈકે બળિશા શરીફ)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿84﴾ ઇમામ શાફેય કી સફરે ફરમ મેં સખાવત

بِمِنْ حَمْدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِمِنْ حَمْدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
મીઠ મીઠ ઈસ્લામી ભાઈયો ! દેખા આપ ને !

હમારે ઔદિયાએ કિરામ રَحْمَةُ اللَّهِ السَّلَامُ કી સખાવત બે મિસ્લ
થી, ઓર કયું ન હો, અલ્લાહ કે હબીબ કે ઉર્જીબ કે અલ્લાહ તાલાલા ને અપને હર વલી
કા ફરમાને અગ્રિમુશ્શાન હૈ : અલ્લાહ તાલાલા ને અપને હર વલી
કો અથ્થે અખલાક ઓર સખાવત કી ફિતરત ઈનાયત ફરમાઈ હૈ.
(٤٧٢٩) મન્કૂલ હૈ, સચિયેદુના ઈમામ શાફેય
(યમન કે શહીર) જબ ઉન્નિયે રહ્માન રહ્માન રહ્માન
કી તરફ આએ તો આપ કે પાસ દસ હજાર
દરાહિમ થે, મક્કે શરીફ કે બાહર બૈમા લગાયા ઓર ચાદર
નિધા કર સારી રકમ ઉસ પર ડાલ દી, જો ભી આતા ઉસે મુશ્ટી
ભર કર અતા ફરમા દેતે, જબ ઝોડ્હર કી નમાઝ પઢી તો વોહ
ચાદર જાડ દી, ઉસ પર એક દિરહમ ભી બાકી ન બચા થા.

(احياء العلوم ج ٣١ ص ٣١٠ ملخصاً)

હાથ ઉંડા કર એક કુકડા એ કરીમ !

હોં સખી કે માલ મેં હક્કાર હમ

(હદાઈકે બળિશા)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿85﴾ મેં કયું ન રોઉં ?

ઉદ્દેશ્યે رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَادِرِ ઈમામ મુહમ્મદ બાકિર
 જબ હજ કે લિયે મક્કાએ મુકર્મા રَأَدَهَا اللَّهُ شَرْفًا وَتَعْظِيْمًا તશરીફ લે
 ગએ ઔર મસ્જિદુલ હરામ મેં દાખિલ હુએ તો બૈતુલ્લાહ શરીફ
 કો દેખા તો રોને લગે હતા કે રોને મેં આપ કી આવાજ બુલાન્દ
 હો ગઈ કિસી ને અર્જ કી : યા સચ્ચિદી ! સબ લોગોં કી નજરેં
 આપ કી તરફ લગ ગઈ હોં, ઈસ કદર ઝોર સે ગિર્યા વ જારી ન
 ફરમાઈયે. ફરમાયા : “કયું ન રોઉં ! શાયદ અલ્લાહ તથાલા
 મેરે રોને કે સબબ મુજ પર રહમત કી નજર ફરમા દે ઔર મેં
 બરોજે કિયામત ઉસ કી બારગાહ મેં કામ્યાબ હો જાઉં.” ફિર
 આપ ને તવાફ કિયા ઔર “મકામે ઈબ્રાહિમ”
 પર નમાજ પઢી જબ સજદે સે સર ઉઠાયા તો સજદે કી જગદ
 આંસૂઓ સે તર થી. (રૂચِ الرِّيَاحِين ص ١١٣) અલ્લાહ કી
 ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિયા રત હો.

اَمِين بِجَاهِ الْبَيْتِ الْاَमِينِ سَلَّمَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

અરે જાઈરે મદીના ! તુ ખુશી સે હંસ રહા છે

દિલે ગમજાના જો પાતા તો કુછ ઔર બાત હોતી

(વસાઈલે બજિશાશ, સ. 308)

سَلُوَاعَلِيُّ الْحَكِيْبِ ! سَلَّمَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿86﴾ લબ્બોક કહ્તે હી બેહોશ હો ગાયો

હાજરતે સચ્ચિદુના ઈમામ જૈનુલ આબિદીન રَفِيقُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ
 ને જબ અગ્રમે હજજે બૈતુલ્લાહ કિયા ઔર એહરામ બાંધા તો

ચેહ્રાએ મુખારકા ઝર્દ હો ગયા ઔર લખ્બોક ન કહ સકે. લોગોંને અર્જ કી : આપ લખ્બોક નહીં પઢતે ? ફરમાયા : મુજે ડર હૈ કહીં જવાબ મેં “લા લખ્બોક” ન કહ દિયા જાએ ! અર્જ કી ગઈ : એહરામ બાંધ કર લખ્બોક કહના ઝર્દરી હૈ. આપ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ ને લખ્બોક પઢી તો બેહોશ હો કર સુવારી પર સે ગિર પડે ઔર ઇઞ્ટિતામે હજ તક યેહી સૂરત રહી કે જબ ભી લખ્બોક કહતે બેહોશ હો જાતે. (તહેદીબ التહેદીબ ج ٥ ص ٦٧) અલ્લાહ ગુર્જાલ કી ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બેહિસાબ મળિયા રહ્યા હો.

أَمِينٌ بِجَاهِ الْبَيْتِ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ઉનિયાં કાનોં મેં દે દે કે સુના કરતે હો

અલ્લાહ દિલ મેં અજબ શોર હે બરપા તેરા

(જોકે ના'ત)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿87﴾ અપાહજ હાજુ

હજરતે સાચ્છિદુના શકીક બલખી ફરમાતે હજરતે સાચ્છિદુના શકીક બલખી રહેણી કે રાસ્તે મેં એક હું કે મેં ને મક્કાએ મુકર્રમા رَأَدَهَا اللَّهُ شَرْفًا وَتَعْظِيْمًا કે રાસ્તે મેં એક અપાહજ હાજુ કો દેખા જો વિસ્ટ કર ચલ રહા થા, મેં ને ઉસ સે પૂછા : તુમ કહાં સે આએ હો ? કહને લગા સમર કન્દ સે. મેં ને ફિર પૂછા : કિતના અર્સા હુવા વહાં સે ચલે હુએ ? જવાબ દિયા : દસ બરસ સે જ્ઞાનાદા હો ગાએ હું. મૈં બડે તાજજુબ સે ઉસ કો દેખને લગા, ઈસ પર વોહ બોલા : ઓ શકીક ! કયા દેખ રહે હો ? મૈં ને કહા : તુમ્હારી કમજોરી ઔર સફર કી દરારી ને મુજે મુતાજજુબ કર દિયા.

કહુને લગા : એ શકીક ! સફર કી દૂરી કો મેરા શૌક (યા'ની ઈશક)
કરીબ કર દેગા ઔર મેરી કમજોરી કા સહારા મેરા મૌલા ઉર્ગુજીબ
હૈ. એ શકીક ! તુમ એક ઝઈફ (યા'ની કમજોર) બન્ધે પર તઅજજુબ
કર રહે હો ! ઈસ કો તો ઈસ કા માલિક ઉર્ગુજીબ ચલા રહા હૈ.

ના તુવાની કા અલમ હમ જુઅફા કો ક્યા હો !

અથ પકડે હુએ મૌલા કી તુવાનાઈ હૈ

(ઓકે ના'ત)

ફિર ઉસ ને દો અરબી અશાર પઢે જિન કા તરજમા યેહ હૈ :
(1)..... એ મેરે આકા ઉર્ગુજીબ ! મેં તેરી જિયારત કો આ રહા હું ઔર
ઈશક કી મન્જિલેં કઠિન હૈનું, લોકન શૌક (ઈશક) ઉસ શાખ્સ કી મદદ કિયા
કરતા હૈ જિસ કી માલ મદદ નહીં કરતા. (2)..... વોહ હરગિય
આશિક નહીં જિસ કો રાસ્તે કી હલાકત કા ખોઝી હો ઔર ન હી વોહ
આશિક હૈ જિસ કો રાસ્તોં કી સખ્તી ને ચલને સે રોક દિયા.
(રૂપું સર્બાધીન ચ ૧૨૦)
કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિકરત હો.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

હમ કો તો અપને સાચે મેં આરામ હી સે લાએ

હીલે બહાને વાલોં કો યેહ રાહ તર કી હૈ

(હદાઈક બાજિશા શરીફ)

صَلَوٰةً عَلَى الْحَكِيْبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿88﴾ ઈદે કુરબાન મેં જાન કુરબાન કર દી

હજરતે સાયિદુના માલિક બિન દીનાર
ફરમાતે હું કે મૈં એક કાફિલે કે હમરાહ હજજે બૈતુલ્લાહ શરીફ કે

લિયે જા રહા થા, રાસ્તે મેં એક નૌ જવાન હાજુ દેખા જો બિગેર આદે રાહ પૈદલ ચલ રહા થા. મૈં ને ઉસ કો સલામ કિયા, ઉસ ને સલામ કા જવાબ દિયા. મૈં ને પૂછા : એ નૌ જવાન ! કહાં સે આએ હો ? ઉસ ને જવાબ દિયા : ઉસી (યા'ની અલ્લાહ રૂજૂફિલ) કે પાસ સે. પૂછા : કહાં જા રહે હો ? કહા : ઉસી (યા'ની અલ્લાહ રૂજૂફિલ) કે પાસ. પૂછા : આદે રાહ (યા'ની સામાને સફર) કહાં હૈ ? બોલા : ઉસી (યા'ની અલ્લાહ રૂજૂફિલ) કે જિમ્માએ કરમ પર હૈ. મૈં ને કહા : યેહ તવીલ રાસ્તા બિગેર તોશે (યા'ની ખાને પીને) તૈ નહીં હોગા, તેરે પાસ કુછ હૈ ભી ? બોલા : જુ હાં, મૈં ને ઘર સે નિકલતે વકત પાંચ હુરુફ આદે રાહ કે તૌર પર લે લિયે થે. પૂછા : વોહ પાંચ હુરુફ કોન સે હૈન ? ઉસ ને કહા : અલ્લાહ રૂજૂફિલ કા યેહ ફરમાન : **كَيْعَصْ**. પૂછા : ઈન હુરુફ સે ક્યા મુરાદ હૈ ? કહા : કાફ સે “કાફી” યા'ની કિફાયત કરને વાલા, હા સે “હાદી” યા'ની હિદાયત કરને વાલા, યા સે પનાહ દેને વાલા, ઐન સે “આલિમ” યા'ની જાનને વાલા, સૉંદ સે “સાદિક” યા'ની સચ્ચા, તો જિસ કા રફીક કાફી વ હાદી વ મુઅવ્વી (યા'ની પનાહ દેને વાલા) વ આલિમ ઔર સાદિક હો વોહ કેસે જાએએ યા પરેશાન હો સકતા હૈ ઔર ઉસે ક્યા ઝડુરત હૈ કે આદે રાહ ઔર પાની ઊઠાએ ફિરે ! હજરતે સાધ્યિદુના માલિક બિન દીનાર عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْغَفَّارِ ફરમાતે હૈન કે ઉસ હાજુ કા કલામ સુન કર મૈં ને ઉસ કો અપની કમીસ પેશ કી. ઉસ ને કબૂલ કરને સે ઈન્કાર કરતે હુએ કહા : “એ શૈખ ! હુન્યા કી કમીસ સે બરહુના રહના બેહતર હૈ કયુંકે હુન્યા કી હલાલ ચીજોં પર હિસાબ ઔર હરામ ચીજોં પર અજાબ હૈ.” જબ રાત

કા અંધેરા છા ગયા તો ઉસ હાજુ ને મુંહ આસ્માન કી તરફ ઉઠાયા ઓર ઈસ તરફ “મુનાજત” કરને લગા : “એ વોહ પાક જાત ! જિસ કો બન્દોં કી ઈતાઅત સે ખુશી હોતી હૈ ઓર બન્દોં કે ગુનાહોં સે કુછ નુકસાન નહીં હોતા, મુજે વોહ ચીજ યા'ની ઈબાદત અતા ફરમા જિસ સે તુઝે ખુશી હોતી હૈ ઓર વોહ ચીજ યા'ની ગુનાહ મુઆફ ફરમા દે જિસ સે તેરા કોઈ નુકસાન નહીં.” જબ લોગોં ને એહરામ બાંધ કર “લબ્બેક” કહી તો વોહ ખામોશ થા, મૈં ને પૂછા : તુમ લબ્બેક કયું નહીં કહતે ? ઉસ ને કહા : મુજે ડર હૈ કે મૈં કષ્ટું : લબ્બેક ઓર વોહ ફરમા દે : “લાલ્બીક ઓલાસું ક્લામ્ક ઓલાન્ટ્રીલીક” યા'ની ન તેરી લબ્બેક કબૂલ હૈ ઓર ન સા'દેક ઓર ન મૈં તેરા કલામ સુનું ઓર ન તેરી તરફ દેખું. ફિર વોહ ચલા ગયા મૈં ને ઉસ હાજુ કો સારે રાસ્તે મેં ફિર કહીં ન દેખા, બિલ આભિર મિના શરીફ મેં વોહ નાઝર આ ગયા ઉસ વકત વોહ કુછ અરબી અશાર પછ રહા થા જિન કા તરજમા યેહ હૈ : (1)..... બેશક વોહ હબીબ (યા'ની ઘારા) જિસ કો મેરા ખૂન બહના પસન્દીદા હૈ તો મેરા ખૂન ઉસ કે લિયે હલાલ હૈ હરમ મેં ભી ઓર હરમ કે બાહર ભી (2)..... ખુદા ગુરૂજલ કી કસમ ! અગર મેરી રૂહ કો ઈલ્મ હો જાએ કે વોહ કિસ જાતે અકદસ સે મહિબત કરતી હૈ તો વોહ કદમ કે બજાએ સર કે બલ બડી હો જાએ (3)..... એ મલામત કરને વાલે ! ઉસ કે ઈશ્ક પર મુજે મલામત ન કર, કે અગર તુઝે વોહ નાઝર આ જાએ જો મૈં દેખતા હું તો તુ કભી ભી મુજે મલામત ન કરે (4)..... લોગોં ને ઈદ કે દિન ભેડ, બકરિયોં ઓર ઊંટોં કી કુરબાની કી ઓર મહબૂબ ને ઈસ દિન મેરી જાન કી કુરબાની કી (5)..... લોગોં કા હજ હુવા હૈ ઓર

મेरા હજ મેરે મહબૂબ કે પાસ જાના હૈ. લોગોં ને કુરબાનિયાં હદિયા કી ઔર મૈં ને અપની જાન ઔર અપને ખૂન કી કુરબાની કાતોહફા પેશ કિયા.

અશઆર પઢને કે બા'દ વોહ ગિડગિડા કર અર્જ ગુજરાર હુવા : “એ અલ્લાહ ગુર્જી ! લોગોં ને કુરબાનિયાં કી ઔર તેરા કુર્બ હાસિલ કિયા ઔર મેરે પાસ તો કુછ ભી નહીં જિસ કે સાથ તેરા કુર્બ (યા'ની નજીદીકી) હાસિલ કર સકું સિવાએ અપની જાન કે, તો ઈસી કો તેરી બારગાહ મેં નજીર કરતા હું તૂ ઈસે કબૂલ ફરમા.” યેહ કહને બા'દ ઉસ હાજ ને એક ચીખ મારી, જમીન પર ગિરા ઔર ઉસ કી રૂહ કફ્સે ઉન્સુરી સે પરવાળ કર ગઈ. હજરતે સાયિદુના માલિક બિન દીનાર عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْفَجَرِ ફરમાતે હૈનું : ફિર યકાયક ગૈબ સે એક આવાજ ગુંજ ઉઠી : “યેહ અલ્લાહ ગુર્જી કા ઘારા હૈ જો ઈશ્કે ઈલાહી કી તલવાર સે કલ હુવા હૈ.” ફિર મૈં ને ઉસ ખુશ નસીબ હાજ કી તજીઝી તકફીન કી. (૧૧૩) અલ્લાહ ગુર્જી કી ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિફરત હો.

أَمِينٌ بِجَاهِ إِلَهِ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ક્યા નજીર કરું ઘારે ! શે કોન સી મેરી હે

યેહ રૂહ ભી તેરી હે, યેહ જાન ભી તેરી હે

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿89﴾ પુર અસરાર હાજ

હજરતે સાયિદુના બિશ્ર હાજી કાફી عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْكَافِي હુવા : મૈં ને મૈદાને અરજાત મેં એક હાજ સાહિબ કો દેખા જો કે રો

રો કર અરબી મેં યેહ અશઆર પઠ રહે થે. તરજમા : (1).....
વોહ જાત હર ઐબ સે પાક હૈ, અગાર હમ અપની આંખોં સે કાંટોં ઔર
ગર્મ સૂઈયોં પર ભી ઉસ કો સજદા કરેં તો ફિર ભી ઉસ કી ને' મતોં કે
દક કા દસવાં છિસ્સા બલ્કે દસવેં કા ભી દસવાં નહીં નહીં બલ્કે ઉસ કા
ભી દસવાં છિસ્સા અદા ન હો (2)..... એ પાક જાત ! મૈં ને કિતની
મર્તબા લાજીઝોં (યા'ની ખતાઓ) કી ઔર કભી ભી અપની ના ફરમાનિયો
મેં તુઝે યાદ ન કિયા મગર એ મેરે માલિક ગુરૂજી ! તૂ હમેશા મુજે દર
પર્દા યાદ ફરમાતા રહા (3)..... મૈં ને ન જાને કિતની હી મર્તબા
ગુનાહોં કે વકત જહાલત સે અપના પર્દા ફાશ કિયા મગર તૂ ને હમેશા
મુજ પર લુત્ફો કરમ હી કિયા ઔર અપને હિલ્મ કે સાથ મેરી પર્દા
પોશી ફરમાઈ.

હજરતે સાચ્છિદુના બિશર હાફી ફરમાતે
હું : ફિર વોહ મેરી નજરોં સે ગાઈબ હો ગયે. મૈં ને હાજીયોં
સે પૂછા કે યેહ હજી સાહિબ કોન થે ? તો કિસી ને બતાયા કે
યેહ હજરતે અબૂ ઉબૈદ ખવાસ રહું થે. ઈન કે
“ખવાસ” (યા'ની ખૂબિયોં) મેં સે એક યેહ ભી હૈ કે ઈન્ડો ને
સત્તર બરસ તક ખૌફે ખુદા કે સબબ આસમાન કી તરફ મુંહ નહીં
ઉઠાયા. (૧૮ અલ્લાહ કી ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન
કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિયે રહે હો.

أَمِينٌ بِحَجَّةِ الْيَتَمِّ الْأَمْمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

બે નવા, મુફ਼લિસો મોહતાજે ગદા કોન ? “કે મે”

સાહિબે જૂદો કરમ વસ્ફ હૈ કિસ કા ? “તેરા”

(ઓકે ના'ત)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਲਿਖੇ ਮਾਲ ਜਮਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਕਲ ਛੈ

ਫਰਮਾਨੇ ਮੁਸਤਕਾ : ﷺ
ਦੁਨੀਆ ਉਸ ਕਾ ਧਰੇ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਧਰੇ
ਨ ਹੋ ਆਂਦੇ ਉਸ ਕਾ ਮਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ
ਕੋਈ ਮਾਲ ਨ ਹੋ ਆਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਕੇ ਲਿਖੇ
ਵੀਂ ਜਮਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਮੌਕੇ ਅਕਲ
ਨ ਹੋ।

(2010:230/2.8)